

de ere ſagte i, ſaa proteſterer jeg, for det har han ikke mere Ret til overfor mig end jeg overfor ham. Jeg har aldrig i Verden truet med proviſoriſke Love, for at man ſaa ſtulde vedtage en Lov, ſom jeg iøvrigt kunde være fornøiet med. Jeg har kun tilladt mig at udtale, at jeg anſaa det for en politiſt Ulykke, hvis vi fik en extraordinær Lov paa dette Omraade, og det maa jeg vel have Lov til, det ſtaaer jeg ved. Jeg anſer det ikke for nogenſomhelſt Seir for dette Thing eller for detſ Klertal, naar vi ikke kunne hævde en klar og beſtemt Proteſt, ſom nytter Noget. Det har jeg udtalt, og naar det ærede Medlem ſtaaer op og høitidelig giver ſig til at proteſtere imod mine Udtalelſer og fører min Tanke videre og videre, ſtaaer det fuldſtændig for hans egen Regning. Jeg har aldrig nogenſinde tilladt mig at udtale det, ſom det ærede Medlem ſagde efter hans Fortolkning. For mig ſtaaer det ſom en økonomiſt Ulykke, derſom vi ikke have en Margarine-lov. Det er min Opfattelſe; den har jeg jo Lov til at have, og det er en politiſt Ulykke efter min Mening og et Nederlag for dette Thing, derſom vi faae en ſaadan Lov ad extraordinær Wei. Saa ſagde det ærede Medlem, at det var en særdeles god Lov. Jeg kalder den nu en særdeles ſlet Lov, denne Lov. De Herrer maa vide, at da vi kom til Overenſtomſt ſidſte Gang i denne Sag, var det, fordi man fra begge Sider ſtrakte ſig ſaavidt ſom mulig. Nu komme de Herrer her og indtage et ſplinternyt Standpunkt paa flere Punkter, og derfor forekommer det mig, at det er os, der have ſærlig Grund til at føle os brøſtholdne overfor Klertallets Standpunkt. Havde de Herrer kommet og ganſke ſimpell villet forlænge den beſtaaende Lov, forekommer det mig, at de havde ſtaaet paa faſt Grund og kunde have ſagt til os, at det var os, der vilde noget Ngt. Men naar de Herrer abſolut ville, at der intet Udførelſesforbud maaſte og ville have mildere Straffebestemmelſer o. ſ. v., forlange de noget helt Ngt, og ſaa er det ganſke naturligt, at vi fra vor Side proteſtere derimod. Nu vil det ærede Medlem vide, at hvis vi ikke komme overens om denne Lov, har vi ſlet ingen Lov paa dette Omraade, ſaa ſtaaer vi den 1ſte Mai og have ſlet ingen Lov. Den vil naturligviſ høre op, og ſaa kan det ikke nytte, at det ærede Medlem taler om, at det er noget Ngt, vi ville. Nei det, det ærede Medlem vil, er noget Ngt. Naar han raſer ſaa stærkt mod Udførelſesforbudet, hvor han naturligviſ ikke huſſer, om han ſtemte for Lovforlaget, da det ſidſt blev vedtaget her — jeg antager, han gjorde det; i alt Fald gjorde det ſtore Klertal af dette Things Medlemmer

det — og ſaa har han og de jo ogsaa ſtemt for, at Miniſteren, denne proviſoriſke Miniſter, ſom jeg veed, det er det ærede Medlems Lyſt at kalde ham, og ſom jeg ogsaa kan kalde ham, for jeg anſer ham ogsaa for at være det paa viſe Punkter — fik Lov til, naar han ſkjønnede det rigtigt, at etablere et Udførelſesforbud. Det forekom mig den Gang og forekommer mig endnu at være en ringere Stilling for Folkethinget, end derſom vi havde vedtaget Udførelſesforbudet i Loven. Det at overlade til Miniſteren, ſom er vor abſolute beſtemte politiſke Modſtander, naar han ſkjønner eller finder Grund til det, at kunne indføre Udførelſesforbudet, var noget Splinternyt, ſom man lavede her i Thinget, og det er jo da forreſten ſaadan endnu den Dag i Dag. Nu ſiger jeg, jeg veed ikke, om det ærede Medlem ſtemte derfor, men indtil han benægter det, maa jeg antage, at han har gjort det, og derfor er det ikke noget Ngt, vi ville. Det de andre Herrer ville, det er det, vi synes, Tiden ikke er til, iſær efter de Dplyſninger, den ærede Miniſter gav ved den tidligere Behandling af denne Sag her i Thinget. Derfor ſiger jeg: Jeg anſer og haaber, at vi har det ſaadan her i Landet den 2den Mai, at vi have et Udførelſesforbud mod Margarine.

Judeuſrigsminiſteren (Singer ſlev): Jeg maa tilſtaa, at det er nødigt nok, at jeg tager Ordet, da jeg rigtignok anſer det for nødvendigt hurtigt muligt at ſende dette Lovforſlag fra dette Thing. Jeg ſkal tillade mig at minde om, at den 1ſte Mai er den nuværende Lov udløben, og jeg kan ikke ſe ſlet ſaa frit paa det Forhold ſom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds, der ſagde, at om den udløb eller ikke, gjorde det ingen Ting. Man maa have de Interesſer for Die, der efter vor Overbeviſning ere Landets Interesſer, og kunne ikke nøies med at lade Margarine-loven udløbe. Derfor tillod jeg mig at forelægge denne Lov i Oktober. Den 22de Marts blev den ſendt herfra Thinget; det var rundelig Tid, man brugte til Forhandlingen. Den blev 4 Dage efter igjen ſendt fra Landſthinget herned efter en meget imødekommende Behandling. Ganſke viſt har man faſtholdt atter Hovedpunktet, hvor jeg holder beſtemt med Landſthinget, men ærede Medlemmer ville ſe, at Landſthinget langt fra har optaget mine øvrige Fordringer. I og for ſig kan jeg ingenlunde ſige, at Landſthinget har givet mig Medhold i, hvad jeg i og for ſig anſaa for ønskelig; det har gjort det paa et Hovedpunkt, men forreſten rettet ſig efter dette Things Onſter. Efter den Stemning, der